

Arrest

nr. 129 269 van 12 september 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 2 juni 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 29 april 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 juli 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 augustus 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. VAN OVERMEIREN die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. FLAMANG, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 4 november 2013 een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in de hoedanigheid van wettelijk samenwonende partner.

1.2. Het bestuur weigerde op 29 april 2014, onder een bijlage 20, het verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing:

“Om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste twee jaar met zijn partner, zoals vereist door de wet van 15.12.1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij als partner één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag of dat zij elkaar tenminste twee jaar kennen en voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben.

Betrokkene legt volgende bewijzen voor.

Enkele foto's zonder enige datum vermelding: aangezien er op de foto's geen data staat, kan er niet nagegaan worden wanneer deze foto's genomen zijn. Bijgevolg kunnen ze niet dienen als afdoende bewijs van de relatie.

Tot slot zijn er verklaring op eer door derden voorgelegd: verklaring op eer kunnen niet aanvaard worden als afdoende bewijs van de relatie, daar ze niet op hun waarachtigheid en feitelijkheid kunnen getoetst worden.

Er is bijgevolg niet voldaan aan de hierboven vermelde criteria en het recht op verblijf wordt daarom geweigerd aan betrokkene.

Uit het onderzoek van hét dossier blijkt dat de vreemdeling geen aanspraak kan maken op enig verblijfsrecht op basis van een andere rechtsgrond. Om deze reden levert de gemachtigde van de minister een bevel om het grondgebied te verlaten af...“

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een eerste middel aan: *“Schending van artikel 40bis, §1, 2° Vw juncto 40ter. Dat de Dienst Vreemdelingenzaken tot het besluit komt dat verzoeker niet voldoet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een Unieburger (Belg). Dat tot deze conclusie wordt gekomen omdat onvoldoende werd aangetoond dat verzoeker een duurzame en stabiele relatie heeft met zijn partner, zoals vereist door de wet van 15.12.1980. Terwijl het duidelijk is dat er wel degelijk sprake is van een duurzame en stabiele relatie tussen verzoeker, de heer Lakpa, en zijn partner, mevrouw Mayifilwa. Deze kan op verschillende manieren worden aangetoond. Op de eerste plaats moet worden gewezen op de verklaringen van drie geneesheren, die elk op hun beurt reeds lange tijd met het gezin in aanraking komen. De verschillende verklaringen wijzen erop dat de heer Lakpa zich al minstens twee jaar manifesteert als vader van de kinderen van mevrouw Mayifilwa, daar het gaat om concrete feiten die kunnen worden gecheckt, met name consultaties bij een geneesheer, die daarvan de nodige gegevens bijhouden in hun medisch dossier:*

- Prof. dr. Evert Thiery, die verklaart dat de heer Lakpa bij hem ter raadpleging komt voor de kinderen van mevrouw Mayifilwa sinds 20/11/2012 en zeer concreet verklaart dat meneer Lakpa mee was op consultatie op 20/11/2012, 27/12/2012 en 11/07/2013 (bijlage 5).

- Dr. A. Delobel, de huisarts van het gezin, die verklaart dat de heer Lakpa al sedert 2 jaar duidelijk deel uitmaakt van het gezin bij de consultaties aan huis bij het gezin of bij de dokter zelf (bijlage 6).

- Dr. Van Haver, die verklaart dat de heer Lakpa sinds 10/5/2012 verschillende malen is langsgeweest met Nathan, één van de kinderen van mevrouw Mayifilwa, voor een neurologisch probleem (bijlage 7).

Daarnaast is er de verklaring van de directie van de school waar de kinderen van mevrouw Mayifilwa school lopen (bijlage 8). De directie verklaart evenzeer dat sinds de kinderen daar school lopen (i.e. sinds 2012), de heer Lakpa op regelmatige basis op school aanwezig is voor overleg over de kinderen van mevrouw Mayifilwa. Ook dit toont op zeer concrete wijze aan dat de sinds lang een hechte band bestaat tussen de heer Lakpa, mevrouw Mayifilwa en haar kinderen. Op school wordt hij beschouwd alsof hij de vader van haar kinderen was. Bovendien kan een gelijkaardige verklaring worden voorgelegd van de voetbalschool waar een kind van mevrouw Mayifilwa zijn vrije tijd besteedt (bijlage 9). De heer Edwin De Brauwere, Président en CEO van het opleiingscentrum "Hattrick" (voetbalschool Hattrick vzw, Deinzestraat 221, 9700 Oudenaarde) verklaart uitdrukkelijk dat de heer Lakpa regelmatig de training bezocht van Lana Noah, en dit in de periode van 2012 tot op heden. Daarnaast kunnen foto's worden aangevoerd van op de sociale media website "Facebook", waaruit niet alleen de conversaties blijken tussen de heer Lakpa en zijn geliefde, maar waarop ook foto's terug te vinden zijn die hun liefdesband bevestigen. Deze conversaties en bijhorende foto's dateren van juni 2013 (bijlage 11).

Bijkomend worden verschillende verklaringen toegevoegd van bureaus van het koppel (bijlage 10), die allen bevestigen dat de heer Lakpa sinds 2012 bij mevrouw Mayifilwa woont, op haar adres Scheldekouter 715, te 9600 Ronse. Ook blijkt uit een bestelling van een internet-winkel in sportieve kledingwaren dat de heer Lakpa reeds sinds 2012 op het adres van mevrouw Mayifilwa woont (bijlage 12). Op de bestelbon die via het internet wordt opgestuurd, staat immers niet alleen de besteldatum van

oktober 2012, maar ook de naam en adresgegevens van de koper, met name: de heer Georges Lakpa, Scheldekouter 715, 9600 Ronse, het adres waar mevrouw Mayifilwa reeds lang woont. Tenslotte dient er uiteraard ook op te worden gewezen dat de heer Lakpa daadwerkelijk wettelijk samenwoont met mevrouw Mayifilwa sedert 4 november 2013. De late wettelijke samenwoning valt volledig te verklaren door het feit dat mevrouw Mayifilwa eerst zeker wou zijn van de goede bedoelingen van de heer Lakpa vooraleer dergelijke officiële stap te zetten. Nadat hij al geruime tijd, met name sinds 2012, voor haar en voor haar kinderen had gezorgd en deze laatste had behandeld alsof het zijn eigen kinderen waren, hebben zij de stap tot wettelijke samenwoning gezet. Te dien einde werd op 16/5/2014 dan ook een aanvraag ingediend tot verblijf in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Europese Unie in de hoedanigheid van partner in het kader van een wettelijk geregistreerd partnerschap (bijlage 4). Ten overvloede dient hieraan toegevoegd te worden dat de heer Lakpa er alles aan doet om zich zo snel mogelijk te integreren in de stad Ronse. Met dat doel volgde de heer Lakpa een cursus maatschappelijke integratie (bijlage 13, Inburgering Oost-Vlaanderen, van 4/2/2014 tot 14/3/2014), alsook een opleiding Nederlands (bijlage 14, Leerpunt, gegeven te Aalst op 12/5/2014). Dat het middel bijgevolg ernstig is. Dat uit de verzameling van bovengenoemde stukken duidelijk blijkt dat de heer Lakpa en mevrouw Mayifilwa, samen met haar drie kinderen, een hecht gezin vormen sinds 2012. Daaruit moet worden afgeleid dat aan de voorwaarden voor een "duurzame en stabiele relatie" is voldaan."

2.1.2. Verzoeker betoogt dat wel degelijk sprake is van een duurzame en stabiele relatie tussen hem en mevrouw Mayifilwa. Hij verwijst hiervoor naar de verklaringen van drie geneesheren die elk op hun beurt reeds lange tijd met gezin in aanraking zouden zijn gekomen, naar de verklaring van de directie van de school waar de kinderen van mevrouw Mayifilwa school lopen, verklaringen van de voetbalschool van een van haar kinderen, naar foto's van op de sociale media zoals Facebook, verklaringen van bureaus, naar bestelbonnen en naar de wettelijke samenwoning.

De bestreden beslissing is gesteund op het feit dat verzoeker aan de hand van de door hem voorgelegde stukken niet op afdoende wijze aangetoond heeft een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste twee jaar met zijn partner zoals vereist door de vreemdelingenwet.

Verzoeker legde als bewijs de volgende documenten voor: enkele foto's zonder enige datum en verklaringen op eer door derden. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat niet kan worden nagegaan wanneer de foto's genomen zijn en dat die bijgevolg niet kunnen dienen als afdoende bewijs van de relatie. De verklaring op eer kunnen niet op hun waarachtigheid en feitelijkheid worden getoetst, waardoor die evenmin als afdoende bewijs kunnen dienen van de relatie.

Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift naar allerlei nieuwe stukken die hij middels zijn verzoekschrift aan zijn dossier tracht toe te voegen en die de duurzaamheid en stabiliteit van zijn relatie zouden moeten aantonen. Het loutere feit dat pas na de bestreden beslissing, als bijlage aan het initiële verzoekschrift verklaringen van drie geneesheren, een verklaring van de directie van de school waar de kinderen van mevrouw Mayifilwa school lopen, verklaringen van de voetbalschool van een van haar kinderen, foto's van op de sociale media zoals Facebook, verklaringen van bureaus en bestelbonnen worden toegevoegd die zouden moeten aantonen dat verzoeker wel een stabiele en duurzame relatie heeft, doet niets af aan de correctheid van de motivering in de bestreden beslissing. Op het moment van het nemen van de bestreden beslissing, waren die stukken immers niet voorhanden.

Uit het bovenstaande volgt dat verzoeker de opgeworpen schendingen niet aannemelijk maakt.

Het eerste middel is niet gegrond.

2.2.1. Verzoeker voert een tweede middel aan: "Schending van het recht op een gezinsleven (artikel 8 EVRM) Naast bovenstaande argumentatie dient erop gewezen te worden dat het recht op een gezinsleven een fundamenteel recht is binnen de Europese Unie, waarop elke Europese burger een beroep kan doen. In het geval van meneer Lakpa is het duidelijk dat zijn verwijdering van het grondgebied het recht op het gezinsleven van de heer Lakpa en mevrouw Mayifilwa en haar kinderen ernstig zou aantasten. Bovendien moet erop worden gewezen, dat indien de heer Lakpa zou worden verwijderd van het Belgische grondgebied en zou moeten terugkeren naar zijn land van oorsprong Kameroen, dit tevens een schending zou opleveren van het fundamenteel recht op verblijf van een Unieburger (artikel 20 VWEU). Aangezien de enige mogelijkheid voor mevrouw Mayifilwa, die de Belgische nationaliteit heeft, om haar relatie met de heer Lakpa verder te zetten erin zou bestaan om zelf ook haar woonplaats te verleggen naar Kameroen, wordt zij de facto eigenlijk ook het recht op

verblijf in België ontzegd. In die zin moet worden erkend dat het recht op verblijf van de vaste partner van een Unieburger nauw samenhangt met het verblijf van die Unieburger op het grondgebied van de Unie (zie arrest Ruiz Zambrano van het HvJ, C-34/09, mutatis mutandis)."

2.2.2. Verzoeker betoogt dat zijn verwijdering van het grondgebied zijn recht op gezinsleven met mevrouw Mayifilwa en haar kinderen zou aantasten.

De verdragsrechtelijke en wettelijke regels inzake het huwelijk en het gezinsleven kunnen niet worden aangewend om aan de dwingende regels van binnenkomst, verblijf en vestiging in het Rijk te ontsnappen. Het recht op gezinshereniging is geen vrijgeleide om de toepasselijke wetgeving te omzeilen. Artikel 8 EVRM kan niet worden uitgelegd als zou er in hoofde van de overheid een algemene verplichting bestaan om een vreemdeling op zijn grondgebied te gedogen. Bovendien is het zo dat verzoeker niet regelmatig verblijft in België, zodat hij principieel geen rechten kan doen gelden die aan een regelmatig verblijf zijn verbonden.

Opdat er sprake zou kunnen zijn van een schending van artikel 8 EVRM, moet verzoeker op voldoende precieze wijze het bestaan van het door hem ingeroepen familie- en gezinsleven aantonen, alsook de wijze waarop de bestreden beslissing dit heeft geschonden.

Er moet sprake zijn van een effectief beleefde gezinssituatie of van een voldoende hechte relatie van een vreemdeling en zijn familie.

Verzoeker toont niet aan dat omwille van de bestreden beslissing hinderpalen ontstaan om zijn gezinsleven tijdelijk elders te leiden. Derhalve kan op basis van zijn betoog niet worden vastgesteld dat de scheiding van zijn partner in hoofdzaak het gevolg zou zijn van de bestreden beslissing.

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens heeft verduidelijkt dat bij de vraag of er daadwerkelijk sprake is van een inmenging in het privé- en/of familie- en gezinsleven moet nagegaan worden of de vreemdeling voor de eerste keer om toelating heeft verzocht, dan wel of het gaat om de weigering van een voortgezet verblijf. Gaat het namelijk om een eerste toelating dan oordeelt het EHRM dat er geen inmenging is en geschiedt geen toetsing aan de hand van het tweede lid van artikel 8 EVRM. In dit geval moet er volgens het EHRM onderzocht worden of er een positieve verplichting is voor de Staat om het recht op privé- en/of gezinsleven te handhaven en te ontwikkelen (EHRM, 28 november 1996, Ahmut v. United Kingdom, § 63; EHRM 31 januari 2006, Rodrigues Da Silva en Hoogkamer v. The Netherlands, § 36) dit geschiedt aan de hand van een fair balance-toets.

De Staat heeft immers, met toepassing van een vaststaand beginsel van internationaal recht, de taak om de openbare orde te waarborgen en in het bijzonder in de uitoefening van het recht om de binnenkomst en het verblijf van niet-onderdanen te controleren. (EHRM, 12 oktober 2006, Mubilanzila Mayeka en Kaniki Mitunga c. Belgiquer § 81; EHRM, 18 februari 1991, Moustaquim c. Belgique, § 43). Artikel 8 EVRM kan niet zo kan worden geïnterpreteerd dat het voor een Staat een algemene verplichting inhoudt om door vreemdelingen gemaakte keuze van de staat van gemeenschappelijk verblijf te respecteren. (EHRM, 31 januari 2006, Rodrigues Da Silva en Hoogkamer v. The Netherlands, § 39).

Teneinde de omvang van de verplichting die voor de Staat uit artikel 8, eerste lid van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens voortvloeit te bepalen, dient in de eerste plaats te worden nagegaan of er hinderpalen worden aangevoerd voor het uitbouwen of verderzetten van een normaal en effectief gezinsleven elders. Zolang er geen hinderpalen kunnen worden vastgesteld, zal er geen sprake zijn van een gebrek aan eerbiediging van het gezinsleven in de zin van artikel 8 EVRM.

Verzoeker toont niet aan dat er effectieve hinderpalen aanwezig zijn voor het beleven van het gezinsleven in het land van herkomst of elders, zodat er een positieve verplichting zou bestaan in hoofde van de Belgische Staat om hem op het grondgebied te gedogen. Verzoeker kan bovendien naar zijn land van herkomst terugkeren om een visum te verkrijgen met het oog op gezinshereniging.

De tijdelijke scheiding met het oog op het vervullen van de noodzakelijke formaliteiten ter voldoening aan de wettelijke bepalingen, verstoort het gezinsleven van de verzoekende partij niet in die mate dat er sprake kan zijn van een schending van artikel 8 van het EVRM. Bovendien moet er, opdat een vreemdeling zich op artikel 8 van het EVRM zich zou kunnen beroepen, immers niet alleen sprake zijn

van een voldoende hechte relatie tussen de vreemdeling en diens gezin, het moet ook nagenoeg onmogelijk zijn voor de vreemdeling om in zijn land van oorsprong een familieleven te leiden.

Een schending van artikel 8 EVRM werd niet aangetoond.

De verwijzing naar de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie is niet dienstig, gezien de onderhavige situatie geen aanknopng vindt met het Unierecht. Verzoekster wenst immers de gezinshereniging met een Belgische onderdaan die geen gebruik heeft gemaakt van het recht van vrij verkeer. Het Hof van Justitie oordeelt traditioneel dat het Unierecht niet van toepassing is op zuiver interne situaties en dat de lidstaten bevoegd zijn om te bepalen onder welke voorwaarden de familieleden van een eigen onderdaan wiens situatie geen aanknopingspunt heeft met het Unierecht, een verblijfstitel kunnen verkrijgen.

Het tweede middel is niet gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf september tweeduizend veertien door:

dhr. M. MILOJKOWIC, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. L. JANS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. JANS

M. MILOJKOWIC